

AKI kíváncsi

Kinyitottunk egy szelencét, de nem azt, amelyet Pandóra kapott Zeusztól, hanem egy olyat, amely kérdésekkel, gondolatokkal, történetekkel volt megtöltve. Amikor pedig a hatodik *Hamu és Gyémánt*-vacsoraest végén lezártuk a fedelét, a reményt szándékosan benne hagytuk, hiszen, amíg kíváncsiak vagyunk, mindig előttünk áll a felfedezés és a világ megértésének lehetősége.

Szöveg: Tóth Judit
Fotó: Hamu és Gyémánt / Horváth Ádám - weareWUNDERBAR.hu
Helyszín: 99 Sushi Bar & Restaurant - The St. Regis Budapest

17. századi Franciaországban élt egy rendkívül szorgalmas, nagy tudású bencés szerzetes, akit Dom Thierry Ruinart-nak hívtak. Huszonhárom éves korában Reimsből egy Párizs melletti apátságba költözött, ahol megismerkedett egy „buborékos borral” – és bár akkor még neve sem volt, ő meglátta benne az értéket és a lehetőséget. Évekkel később, 1729-ben unokaöccse, az ő hatására alapította meg a világ első champagne-házát, a Ruinart-t, amely közel háromszáz évvel később is az egyik legtekintélyesebb maiosznak számít.

A 19. század végén az egyik legbefolyásosabb New York-i család matriarchája, a legendás Mrs. Caroline Astor fényűző estélyeket rendezett az általa „Négyszázaknak” nevezett kör számára, amelybe a társadalom legjelentősebbnek tartott tagjai tartoztak. A bálók végén, éjjelkor percek alatt asztalokkal töltötték meg a ter-

met, és kezdetét vette a tizlógásos Midnight Supper. Mrs. Astor fia, IV. John Jacob Astor aztán 1904-ben megépíttette a St. Regis New York szállodát, hogy méltó helyszínt teremtsen az édesanyja által elindított tradíció folytatásához. 1983-ban egy japán üzletember, Tojoda Eidzsi elhatározta, hogy megépítteti a világ legjobb autóját. Az általa megbízott mérnökök

éveken keresztül tanulmányozták az európai és amerikai luxusautókat, hogy tapasztalataik alapján megalkothassák a tökéletes jármű prototípusát. Sokan túlzónak találták ezt az ambíciót, ám őket igencsak meglepte, amikor 1989 januárjában bemutatták a Lexus LS 400-at. Forradalmi pillanat volt ez, amely később mérföldként került be az autózás modern kori történetébe. Azok, akik maradandót alkottak, nem féltek kérdéseket feltenni. Miként lehet közösséggé formál-

ni az embereket? Mivel lehetne felpozsztítani a szürke hétköznapokat? Hogyan lehetséges kihozni valamiből a maximumot? Kíváncsiság nélkül nincsenek válaszok, ahogy érdeklődő megfigyelés nélkül a múlt és jelen közti összefüggések is észrevétlenek maradnak. Az ő kérdéseik a mi kérdéseink is, az ő válaszaik pedig közelebb vihetnek minket a sajátjaink megtalálásához. Az Astor család által alapított szállodalánc legújabb, budapesti hoteljének éttermében, a Ruinart örök érvényű teteleit kóstolva, a tökéletesnek tervezett autó utódjaival érkező öt kíváncsi vendéggel beszélgettünk arról, hogy személyes érdeklődésük milyen új utakra tereli őket. És közben könnyen lehet, hogy a fiatalság titkára is rátaláltunk.

TÓTH JUDIT Mindannyian más-más területen tevékenykedtek, de van bennetek valami közös: a kíváncsiság. És épp ez az egyik oka annak, hogy jók vagytok abban, amit csináltok. A kérdés az, hogyan lehet hosszú évek, akár évtizedek után is megőrizni ezt a tulajdonságot? Csilla, ha valaki annyi emberrel beszélgetett, annyi történetet hallott, és annyi kérdést tett már fel, mint te, hogyan maradhat továbbra is kíváncsi?

TATÁR CSILLA Tizenkilenc éves korom óta vagyok riporter – a pályám elején infotainment műsorokon dolgoztam, és rengeteg interjút készítettem a szegedi Csillag Börtön rabjaitól az orvostudomány legkiválóbb szakembereiig. Minden nap új ember, új téma, új izgalom. Aztán amikor a szakmám kifordult a helyéből, abbahagytam a televíziózást, és kizárólag a YouTube-ra készítettem portréműsorokat ismert emberekkel. Egy idő után azonban elfogytak azok, akikről azt gondoltam, érdemesek arra, hogy kihangosítsam a mondandójukat. A kíváncsiságom ellenben nem fogyott el, ezért az egészségügyi edukáció irányába fordultam, hiszen az egy elképesztően izgalmas, kimeríthetetlen terület, hihetetlen emberekkel és történetekkel. Alapvetően azt gondolom, típus kérdése is, hogy ki mennyire kíváncsi – én mindig az leszek. Látok viszont olyan embereket, akik teljesen elveszítették a motivációjukat – az ő esetükben súlyos folyamatok lehetnek a háttérben.

HERMÁNYI MARIANN Amikor valaki olyan területen dolgozik, amihez szükség van kíváncsiságra, és valamiért elveszíti, az komoly minőségvesztéssel jár. Általában végzik tovább a munkájukat, csak sokkal alacsonyabb színvonalon.

JUDIT Pedig van a mindenki által jól

ismert mondás: aki kíváncsi, hamar megöregszik...

NYÁRY KRISZTIÁN Ennek az ellenkezője igaz.

JUDIT Igen, épp erre vonatkozott volna a kérdésem – nem lehet, hogy a mondat helyesen úgy hangzik: aki nem kíváncsi, hamar megöregszik?

BÁLINT ATTILA Én azt hiszem, ez így van, mégpedig azért, mert aki kíváncsi, megőrzött valamit a gyermeki énjéből. Aki elveszíti a kapcsolatot az érdeklődő gyermeki énjével, többé nem kíváncsi.

JUDIT A gyerekek fejlődésének alapvető eszköze a kíváncsiság – a végtelenített „de miért?” mellett a kérdéseik olykor lenyűgözően okosak. Csilla, a te gyerekeid milyen kérdésekkel lepnek meg?

CSILLA Számtalan ilyen van. Egyszer például vásárolni voltunk, és az akkor még csak ötéves kislányom kivett egy csomag virslit a hűtőből, megfordította, vizsgálva nézte – pedig még olvasni se tudott –, majd odafordult hozzám, és megkérdezte: anya, ebben van nitrítés pácó?

JUDIT A Z és az őket követő generációk már a digitális korszakban születtek, amikor egy eszköz segítségével szinte bármilyen kérdésre pillanatok alatt meg lehet találni a választ. Az elérhető információk mellett azonban – talán állíthatjuk,

„Van, aki számára kérdezni nehezebb, nekem azonban mindig is ez volt a komfortzónám – ami a velem született természetes kíváncsiságomból fakad.”

TATÁR CSILLA
riporter, a Móra alapítója

hogy egyre több – dezinformáció is felbukkan. Szerinted ez hogyan hat a fiatalok kíváncsiságára?

CSILLA A fiam tizenegy éves lesz idén, és azt tapasztalom, hogy nála nem létezik az a késleltető funkció, ami bennünk még megvan. Régen, ha felmerült bennünk egy kérdés, elmentünk a könyvtárba, hogy megkapjuk a választ, és ma is előfordul, hogy elkezd érdekelni valami, de csak másnap olvasok utána. Ezzel szemben a fiam ott és abban a pillanatban akarja megtudni a választ.

JUDIT Szerinted kérdezni vagy válszolni nehezebb?

CSILLA Mind a kettőben megvan a nehézség és a kockázat is. Van, aki számára kérdezni nehezebb, nekem azonban mindig is ez volt a komfortzónám – ami a velem született természetes kíváncsiságomból fakad. Ebben persze benne lehet az is, hogy amíg kérdezel, addig nem te vagy a téma. Nekem a mai napig tanulnom kell, hogy én is lehetek érdekes. Mindig is azt gondoltam, az én értékem abban rejlik, hogy a kérdéseim által az arra érdemes embereket és a történeteiket kihangosítsam. Amikor ez megfordul, és abba a szerepbe kerülök, hogy az én gondolataimra is kíváncsiak, mindig furcsán érzem magam.

„Minél többet tapasztalok, és minél nagyobb tudásra teszek szert, annál több kérdés fogalmazódik meg bennem.”

BÁLINT ATTILA,
a Raiffeisen Bank privátbanki üzletágának vezetője

JUDIT Attila, neked másként teszem fel ezt a kérdést: a szakmai életedben inkább válaszokat szeretsz adni vagy kérdéseket megfogalmazni?

ATTILA Én ma már csak kérdezek. Harminc éve dolgozom a Raiffeisen Banknál, ebből 26 éve én vezetem a private banking üzletágat – minél többet tapasztalok, és minél nagyobb tudásra teszek szert, annál több kérdés fogalmazódik meg bennem. Olyan ez, mint amikor egyetemistaként ahelyett, hogy a vizsgára készülnénk, focizunk, és közben azt hisszük, hogy már mindent tudunk – aztán amikor végre leülünk tanulni, rájövünk, mennyi mindent nem tudunk még. Én mostanra eljutottam odáig, hogy legalább tudom, hogy nem tudom. Viszont amikor felmerül bennem egy kérdés, kíváncsi vagyok a válaszra, ezért elmélyülök a témában, hogy megtaláljam.

JUDIT Ezek szerint a te szakmai kíváncsiságod már 30 éve tart.

ATTILA Ugyanaz a bank, ugyanaz a szakterület, maga a tőkepiac azonban folyamatosan változik, ahogy az ügyfelek is, és ez a humán faktor számomra borzasztó sokat jelent; minden reggel felráz, és minden nap új helyzetekbe keveredem. Még sosem unatkoztam.

JUDIT Az ügyfelek kíváncsiságában tapasztaltál változást ez idő alatt?

ATTILA Az az ügyfélkör, amelynek tagjai a rendszerváltás után megpró-

bálták valamilyen módon felhalmozni a vagyonukat, más jellemzőket mutat, mint a mostani generációk, amelyek többnyire inkább örökölnék. A vagyonátadók és az örökösök között óriásiak a különbségek: mi azt érzékeljük, hogy más a kockázatvállalási hajlandóságuk, és mások az elképzeléseik is.

CSILLA Befektetési szempontból az örökösök bátrabbak?

ATTILA Sokkal, mivel míg a felhalmozókat minden egyes fillérhez egy-egy történet köti, addig az örökösök már csak egy számot látnak. És ez az, amit nagyon sok vagyonátadó nem ismer fel, azaz bizonyos esetekben az életútjuk már nem jelenik meg az örökösök szemében, csupán egy számmá degradálódik.

SZEGEDI KATA Érdekes, mert én is örököltém édesanyám után, és bár volt bennem egyfajta kíváncsiság, hogy mi lenne, ha erre vagy arra fordítanám, de valahogy mindig az ő arca lebegett előttem, hogy mit szólna hozzá, és rendkívül tartottam attól, hogy elkótyavetyélem.

ATTILA Én sem mernék általánosítani, de jellemzően az örökösök kevésbé kötődnek érzelmileg a vagyonukhoz.

JUDIT Előfordul, hogy egy ügyfél túl vakmerő?

ATTILA A vakmerőség a kíváncsiság végpontja, amely könnyen válhat veszélyessé. Ezt leginkább a lottó-

nyerteseknél tapasztaljuk. A közvélekedéssel ellentétben a legtöbb jelentős nyeremény nagyon szerény körülmények között élő, alacsonyan iskolázott emberekhez kerül. Ilyenkor beszélgetünk velük, azt mondjuk nekik, menjenek haza, összeállítunk számukra egy portfóliót, és mire visszatérnek, már tízmillió forinttal több lesz a vagyonuk, mert addig is kamatozik. Hiszen nagy összegnél a szerény kamat is jelentős tud lenni. Sok jó példát látunk, számosan adományoznak belőle, illetve amit korábban kis méretben csináltak, utána nagyban folytatják. Sajnos azonban vannak negatív példák nyereménynél, hirtelen örökségnél is. Előfordult, hogy nem fogadták meg a tanácsainkat, helyette kimentek a reptérre, ott jegyeket vásároltak maguknak, és elrepültek a világ másik végébe.

CSILLA Jó, de például egymilliárdhoz képest néhány repjegy ára bagatell.

ATTILA Ők több milliárd forintot költöttek el.

CSILLA Mennyi idő alatt?

ATTILA Egy éven belül.

KATA Azzal szoktam viccelődni, hogy én biztosan megnyerném a lottót, csak nem lottózom.

ATTILA Ha elkezdted, és tényleg nyersz, én leszek az, akivel tárgyalni fogsz. Teljes anonimitást biztosítunk, úgy vannak felépítve a rendszereink, hogy soha nem fog kiderülni.

JUDIT Kata sem szól majd senkinek, de azért gondolom, lesznek jelek...

Viszont Attila, azt feltételezem, hogy ha nem is vakmerőség, de bátorság szükséges a sikerhez.

ATTILA Igen, ahhoz, hogy a jó meglátásainkból valami eredmény szülessen, bátorság kell. Gondoljunk csak a nagyszerű magyar találmányokra a golyóstolltól kezdve a Rubik-kockáig – ezek bátorság nélkül aligha jöhettek volna létre.

MARIANN Az is érdekes azért a bátorsággal kapcsolatban, hogy ki hol húzza meg a határait. Amikor először felvételiztem a Kaposvári Egyetemre, és kiestem a harmadik rostán, ott ültem Spindler Béla előtt, és megkérdeztem, hogy akkor most mit csináljak egy évig? Azt felelte: „Menjen, kisasszony, éljen, de ne kopogtasson a pokol kapuján, mert még beengedik.” Ez jó gondolat volt, ami arra ösztönzött, hogy szemléljem kíváncsian a világot, de ne essek végletekbe. Nem muszáj mindig mindent megcsinálni, csak azért, mert lehet.

JUDIT Végül nem kopogtattál be a pokol kapuján, így másodjára fel is vettek. Azt olvastam rólad, hogy mindig is színművész szerettél volna lenni – mi vonzott téged ebben a szakmában?

MARIANN Nem a vörös szőnyeg. Én már az óvodában, négyéves koromban az emberi viselkedéseket és dinamikákat elemeztem: miért szeretnek, miért közösjenek ki, miért ő a legnépszerűbb kislány, miért ő a legnépszerűbb kislány, miért sírja el magát valaki, miért nevetnek ki valakit? Aztán egy idő után rájöttem, hogy erre van két szakma. Az egyik a pszichológia, amelyhez nagyon okosnak, stabilnak és kitartónak kell lenni – ezek közül szerintem én egyik sem vagyok. A másik pedig a színészet, amelyről azt gondoltam, hogy jó lesz nekem, mert azon a területen a rossz tulajdonságaim is sokat érnek: például az extra empátiám vagy a lobbánékonyágom. Elhatároztam, hogy segédletet készítek azok számára, akik csak egy életet élhetnek – úgy, hogy színészként megélek helyettük egy csomó mindent, és bemutatom nekik, hogy mi történhet velük, ha azt folytatják, amit most csinálnak.

JUDIT A kíváncsiságból ered az empátia is.

„Én már az óvodában, négyéves koromban az emberi viselkedéseket és dinamikákat elemeztem.”

HERMÁNYI MARIANN
színművész

MARIANN Ahogy meséltem, én mindig nagyon kíváncsi voltam az emberekre, viszont sokszor bántottak vagy kihasználtak, így az elmúlt öt évben némileg visszaesett az efféle érdeklődésem. Ha nem kapsz jó visszajelzéseket, esetleg letörnek, akkor egy idő után nem leszel többé kíváncsi. Ilyenkor meg kell találni azokat az embereket vagy helyzeteket, akikből és amelyekből vissza lehet töltekezni.

KRISZTIÁN Vagy könyveket. Aki irodalmat olvas, és belevonódik a történetekbe, az sokkal empatikusabb, mint aki nem. Végére is az irodalom a másik bőrébe bújás képessége: gyerekként el tudod képzelni, hogy te vagy a legkisebb királylány vagy királyfi, aztán később ez a képesség tovább fejleszthető az olvasás által. Válhat belőled kereskedő vagy pénzügyi elemző, akkor is jól jön, ha el tudod képzelni, hogy az, akivel épp egy asztalnál ülsz, vajon mit akar. Az empátia azt teszi lehetővé, hogy kilásunk magunkból.

JUDIT Mariann, te mennyire látsz ki magadból a színpadon vagy a kamera előtt? Mennyire vagy kíváncsi azokra a karakterekre, akiket meg kell személyesítened?

MARIANN Hogy mennyire tudsz jó lenni egy szerepben, az határozza meg, hogy mennyire vagy képes

beleérezni a karakterbe. Ha van egy izgalmas karakter, valódi pszichológiai mélymerülés. Nagyon szeretnék például egyszer egy minőségi színházi vagy filmes produkcióban pszichopátát vagy bárki olyat alakítani, akit nem értek.

KRISZTIÁN Nem félsz, hogy megérted?

MARIANN Nem, mert nem megérteni kell, hanem megtalálni a működésében a logikát. Ez matematikai egyenlet: ki kell találnod, kettő meg kettő hogy lesz nyolc, hogyan tudod hozzátenni a még kétszer kettőt. Szín-tiszta technika.

JUDIT Addig is, amíg ez megvalósul, megéled az életeteket, amelyeket mások nem tudnak. Legutóbb például a *Bírodalom* című sorozatban Maya Goldot alakítottad. Őt megszemélyesíteni mennyire jelentett kihívást?

MARIANN Kihívás volt, mert ő egy valós személy, és nagyon más karakter, mint amilyen én vagyok. Maya Gold szűkszávú, őzikeszemű, finom, nagyon természetesen lányos – a filmjeiben deréktól fölfelé egy grófnőt, deréktól lefelé pedig pornót látunk. Ezzel szemben én nagyon erős vagyok, nagyon hangos, fiús, domináns. Nehezen állítottam át az agyamat arra a logikára, ahogy ő működik, és épp ezért volt érdekes számomra ez a szerep.

„A szentekről általában előbb-utóbb kiderül, hogy nem voltak mindenben szentek, ahogy a gazemberekről is, hogy nem voltak mindenben gazemberek.”

NYÁRY KRISZTIÁN
író, irodalomtörténész

JUDIT Krisztián, te mit gondolsz, történelmileg változik az emberi kíváncsiság?

KRISZTIÁN Szerintem nem, mivel a kíváncsiság egy kultúra alatti, biológiai tulajdonságunk. Az viszont, hogy mire kíváncsiak az emberek, korszakonként változik, hiszen az már kulturális kérdés. Például nagyon érdekes, hogy az 1920-as és 1930-as években egy átlagos, érettségizett polgár elképesztően kíváncsi volt a természettudományokra, és képből is volt velük. Tehát száz éve, egy ilyen vacsorán valószínűleg megvitatták volna a relativitáselméletet. Gondolj bele, hogy ma tudnánk-e az atomfizikáról társalogni.

JUDIT Valószínűleg nem.

KRISZTIÁN Most másféle impulzusok érnek minket, így másra irányul a kíváncsiságunk. De nem gondolom, hogy ez minőségi vagy mennyiségi váltás lenne.

JUDIT Remélem, hogy igazad van, csak attól tartok, hogy a mémek vagy valóságshow-k nem az atomfizika szintjén állnak.

KRISZTIÁN Igen, de régen meg elmentek megnézni a kivégzéseket. Koronként változnak a normák.

MARIANN A *Hunyadiban* is volt ilyen jelenet. Szerintem nem lehet számonkérni a mai morális elvárásokat a múlton.

JUDIT És ha valaki a korabeli morális elvárásoknak sem felelt meg? Volt-e olyan, Krisztián, hogy a kutatásaid eredménye negatív irányba alakította az illetőről addig benned élő képet?

KRISZTIÁN Gyakran volt ilyen, de ezt nem úgy kell elképzelni, hogy valakiről elolvasok valamit, és utána többé nem szeretem őt. Nem szoktam ítélni. A szentekről általában előbb-utóbb kiderül, hogy nem voltak mindenben szentek, ahogy a gazemberekről is, hogy nem voltak mindenben gazemberek. Igyekezem megérteni, hogy miért voltak ilyenek vagy olyanok, aztán legfeljebb a végén leszűröm a tanulságot, hogy az illető nem lett rokonszenvesebb.

JUDIT A kíváncsiságod azonban nemcsak a múlt nagyjaira terjed ki: ősszel jelenik meg a következő, Udvaros Dorottyról szóló könyved. Ha a köteteid sorát nézzük, ez elég rendhagyó.

KRISZTIÁN Igen, élő személyekről nem szoktam írni. Nem is az én ötletem volt, hanem Dorottyáé. És ha Udvaros Dorottya kitalálja, hogy ír róla könyvet, akkor megírod.

MARIANN Hagyományos színészi interjúkötet lesz?

KRISZTIÁN Harmincórányi interjú alapján készült, de regényszerű életrajzi könyv lesz. Elég őszintén

mesélt a pályájáról és a magánéletéről is. Kikérte például a Történeti Levéltárból az édesanyja megfigyelési aktáját.

MARIANN Gondolom, talált benne érdekes dolgokat.

KRISZTIÁN Az anyukáját börtönbe is zárták, így az akta tartalmazta a teljes dokumentációt a perről. Tipikus koncepció: adott egy szép, fiatal színésznő, aki rosszkor volt rossz helyen, aztán jogerősen kapott érte három évet. Miután letöltötte, várta a család a börtön előtt, de amikor kijött, a szemük láttára beültették egy autóba, és elvitték Kistarcsára. Minden ítélet nélkül internálták újabb három évre. És utána sem játszatott Budapesten.

JUDIT Ahogy az előbb utaltam rá, számos, kulturális szempontból jelentős múltbéli alak emberi oldalát mutattad már be a könyveidben, online tartalmakban és előadásiban. Szerinted miért vagyunk ennyire kíváncsiak arra, hogy a nagy emberek is emberek voltak – érzésekkel és hibákkal?

KRISZTIÁN Mindenki kíváncsi a másik ember életére – még a szomszédéra is, de ez hatványozottan igaz olyankor, ha valami más okból eleve érdekel bennünket az illető, például mert híresség. Ha az elmúlt korok ismert alakjai közül csak az írókat nézzük, a tankönyvekben a jellemzésük olyan, mint a szentek életrajza, pedig valójában ők is hús-vér emberek voltak. Szerintem a rájuk irányuló kíváncsiság egyik pszichológiai oka az, hogy lássuk, nem vagyunk egyedül a hülyeségünkkel. Persze ez nem arra szolgál, hogy elkerüljük a hibákat – azokat ugyanúgy továbbra is elkövetjük. Én olyat még nem láttam, hogy valaki rájött, Ady Endre elcseszte, akkor ő nem fogja ugyanúgy elcseszeni. De el fogja, csak megnyugodhat afelől, hogy Ady Endre is.

JUDIT A divat azonban, még ha részleteiben reflektál is a múltra, mindig előretekint. Kata, téged tervezéskor az érdekel, hogy éppen mi zajlik a világban, vagy hogy merre tartanak ezek a folyamatok?

KATA Először is, én nem feltétlenül divatban gondolkodom. Eleve nehezen tudom pontosan körülírni, mi is a divat. Szerintem mára ez a kifejezés elcsépelődött, és nem veszik komolyan – pedig az eredeti értelmében véve művészet. Azok a ruhák, amelyeket mi a tervezőtársammal, Benus Dánival készítünk, és amit a márkánk egésze alatt csinálunk, az egy korleNyomat. Erőteljes intuíciókból, érzelmekből és kortárs képzőművészetből tevődik össze. Ha esetlegesen a világban zajló aktuális folyamatokból lecsapódik is bármi a kollekcióinkban, az sokkal inkább ösztönös, mintsem tudatos.

JUDIT Ezek szerint, ha visszanézel a korábbi kollekcióitokra, olyan, mintha a régi naplótokba olvasnál bele.

KATA Már közel húsz éve csinálom ezt, és több vásárlónk is a kezdetektől hordja a ruháinkat. Nemrég az egyikük lefotózta az összes Kata Szegedi-darabot, amelyet a szekrényében talált, megmutatta nekünk, és elmesélte, mennyire kötődik, ragaszkodik hozzájuk. Harminc-negyven ruháról van szó, a legrégebbi még a diplomakollekciómból származik. A ruháink tehát nemcsak a mi emlékeinket hordozzák, hanem azokét is, akik viselik őket.

JUDIT Téged milyen kíváncsiság vezetett erre a pályára?

KATA Gyerekkoromban rengeteget fantáziáltam. Például arról, hogy mi lenne, ha hercegnő lennék – ebből jött, hogy elkezdtem hercegnőknek

ruhákat tervezni. A kíváncsiság a mai napig a lételemem, ettől maradok friss, és ettől érzem magam fiatalnak.

JUDIT Látod, tényleg fordítva igaz a mondás.

KATA Bennem akkora kíváncsiság él, és annyi mindent szeretnék még csinálni, hogy egyszerűen nem anynyi idősnak érzem magam, mint amennyi vagyok. Szóval a korral és az idő múlásával nekem van egy jelentős problémám: nehezen fogadom el, hogy történik. Épp ezért, amikor valaki megkérdezi, hány éves vagyok, viccből 12 és 18 között mondok egy számot – alkalomtól és helyzettől függően.

CSILLA A koroddal van problémád, vagy nem szereted éppen azt a kort, amelyikben most vagy?

KATA Az, hogy most lettem negyvenéves, miközben tizenhatnak érzem magam, számomra nem annyira könnyen emészthető.

CSILLA Szerintem lehet Benjamin Button-osat játszani.

ATTILA Ha lehetne, vissza is térnél a tinikorodba?

KATA Talán a tinikoromba azért nem, de ha 28–30 éves lennék, nagyon sokat segítené nekem, mert több mindent valósíthatnék meg.

JUDIT A márkátoknak jól felismerhető vizuális nyelve van, ennyi idő után hogyan tudtok önazonosak maradni, de közben meg is újulni?

„A kíváncsiság a lételemem, ettől maradok friss, és ettől érzem magam fiatalnak.”

SZEGEDI KATA
divattervező

KATA Amikor az embernek van egy ilyen gyereke, akit felnevelgetett, óhatatlanul megjelenik benne egy pici félelem, nehogy unalmassá váljon. Nagyon nehéz a jelenlegi hatalmas zajban megtalálni azt, ami újszerű, de még hiteles. Jelenleg a világbrandek azon versengenek, melyikük tud több meztelen embert kitenni a közösségi média felületeire, ami azért vicces, mert ruhát árulnak. Mi egy alternatív, kicsit avantgárd márkának számítunk, ezért nem szeretnénk ilyen hatás-vadász megoldásokhoz nyúlni, csak hogy feltűnőbbek legyünk öt percig. Inkább konzisztensen próbálunk jó benyomást kelteni.

JUDIT A jelenből is ki lehet hozni a maximumot.

KATA Igen, ez nekem is egy felismerés – a szüleim generációján azt látom, hogy ők mindig a jövőre gondolkodnak, spórolnak, tartogatnak. Anyukám nagyon szerette a parfümöket, ezért gyakran adtam neki ajándékba, viszont észrevettem, hogy nem használja őket. Évente egy fűjás. Amikor megkérdeztem erről, azt felelte, majd ha olyan alkalom lesz, mert nem akarja, hogy elfogyjanak. Aztán sajnos beteg lett, és végül nem maradt más, csak a teli parfümök. Azóta folyamatosan emlékeztetem magamat arra, hogy megérdemlem azokat a dolgokat, amiket szeretek. Nem várok alkalmakra.

JUDIT Ha az élet nagy kérdései közül az egyikre megkaphatnátok a választ, melyiket választanátok? És melyik az, amelyikre inkább nem akarjátok tudni?

MARIANN Arra vagyok kíváncsi, hogy honnan lehet tudni, kiben bízhatunk. És inkább nem szeretném tudni, hogy létezik-e Isten, Buddha, Allah vagy bármilyen feljebbvaló erő.

CSILLA Szeretném tudni, hogy valóban elérhető lesz-e az, hogy az emberek 100-200 évig éljenek jó egészséggel.

ben és jó életminőségben, nem pedig hosszú ideig betegen vagy leépülve. Ha pedig ez megvalósul, az is érdekelne, milyen hatással lesz a Földre, a társadalomra és az erőforrásokra. Képes lesz-e a bolygó eltartani az ilyen hosszú életű emberiséget? Arra is kíváncsi vagyok, mi lesz az emberiség sorsa, és a Föld erőforrásai – különösen a vízkészletek és a termőföldek – meddig lesznek elegendők számunkra. Ugyanakkor nem vagyok biztos benne, hogy való-

ban szeretném előre tudni a választ, mert könnyen lehet, hogy túl nyomasztó lenne.

ATTILA Sokan szeretnék tudni, mennyi idejük van még hátra – én azt hiszem, nem tudnám feldolgozni. Persze, bizonyos szempontból hasznos lenne az információ, mert akkor fel tudnék rá készülni, de talán a lelkem hamarabb elpusztulna, mint a testem.

KRISZTIÁN Amikor megkérdezték Julius Caesart, melyik a legjobb halál, azt felelte: a hirtelen.

ATTILA Azt viszont szeretném tudni, hogy mi következik utána, van-e mennyország. Mert eléggé ellent-

CHAMPAGNE-LAP

Ruinart

LA PLUS ANCIENNE MAISON
DE CHAMPAGNE

Ruinart Brut

A Ruinart Brut a világ legrégebbi champagne-házának névjegye, amelyben három évszázad tradíciója és tudása sűrűsödik egyetlen palackban. Az akár 50 különböző cru házasításából születő cuvée a pinot noir karakterét, a meunier gyümölcsösségét és a chardonnay frissességét egyensúlyozza figyelemre méltó harmóniával.

Ruinart Blanc de Blancs

Ha egyetlen champagne-ban kellene megmutatni, mire képes a chardonnay Champagne-ban, jó eséllyel a Ruinart Blanc de Blancs kerülne a pohárba. Friss, kifinomult és légies tétel, amely a ház stílusának legtisztább megfogalmazása. Olyan, mint egy napsütötte délelőtt a Côte des Blancs dűlői között.

Ruinart Rosé

A rosé champagne-ok világának egyik ikonja, amely egyszerre játékos és elegáns. Gyümölcsös karaktere könnyen szerethetővé teszi, miközben megőrzi azt az eleganciát, amely a Ruinart-házat mindig is jellemezte. Komoly és nevetéssel teli beszélgetésekhez egyaránt kiváló kísérő.

mondásos információink vannak erről: leélheti valaki bűnözőként az életét, de ha a végén mindent megbán, kaphat feloldozást, míg más, aki tisztességesen élt, elhalhat azon, hogy nem győnt eleget.

KRISZTIÁN Szerintem úgy érdemes jó fejnek maradni, hogy nem számítunk rá, utána jár-e érte jutalom.

KATA Én tinikoromban nagyon sok *X-akták*-at és hasonló sorozatot, filmet néztem, és esténként lámpaoltás után órákon keresztül filozofálgattam az efféle kérdésekről. Nagyon érdekel, hogy mi van a halál után, de attól tartok, ha megtudnám, az annyira leblokkolna, és olyan félelemmel töltene el, hogy ez az egész nem ér ennyit, tehát inkább nem akarom tudni.

Azt viszont szeretném tudni, hogy amit eddig csináltam, később is jelent-e majd valamit az embereknek.

Nem feltétlenül száz év múlva, mert azért ez nem egy olyan volumenű történet, de kíváncsi lennék rá, hogy 20-30 év múlva érdekeli-e bárkit is, hogy ez volt, megtörtént.

KRISZTIÁN Én sokkal könnyebben föl tudnám tenni az ezer legfontosabb kérdést, amelyre kíváncsi vagyok – azt összeírnám két nap alatt –, száznál is bajban lennék, nemhogy egynél.

ATTILA Végtelen sok a kérdés. És ha már itt tartunk, mindannyian halottuk a mondatot, hogy a párhuzamosok a végtelenben találkoznak. De hogyan!?

KRISZTIÁN Karinthy erre azt írta: „Leteszik a kalapjukat, aztán átmennek a szobába, leülnek a padba, és örömmel üdvözlnek egymást.” Nekem az jutott most eszembe, hogy a matekórán mondták, azért kell megtanulni deriválni, mert majd eljön az életben a pillanat, amikor szükség lesz rá. Én arra lennék kíváncsi, hogy mikor?

Köszönjük vendégeinknek és partnereinknek – a Lexus Magyarországnak, a St. Regis Budapestnek, valamint a Fine Brands Companynek –, hogy ők is hisznek a gondolatok erejében!